

عنوان مقاله:

سیاست های پیشگیری از جرم در پرتو نظریه های جرم شناسی

محل انتشار:

همایش ملی پیشگیری از جرم در قلمرو مطالعات حقوق کیفری، علوم اجتماعی و انتظامی (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

محمد رضا قربانی - دانشجوی کارشناسی ارشد حقوق جزا و جرم شناسی دانشگاه مازندران

اسماعیل هادی تبار - استادیار حقوق جزا و جرم شناسی دانشگاه مازندران

خلاصه مقاله:

عدالت توافقی شاخه ای از حقوق کیفری است که با ایجاد ساز و کارهایی در فرآیند رسیدگی به جرم از قبیل به کارگیری قواعد حقوق خصوصی راه را برای گفت و گوی قاضی با متهم، بز هکار یا محکوم برای دستیابی به هدف مشترک (که همان پاسخ دهی مناسب به جرم است) هموار می کند. در واقع عدالت توافقی، نظریه ای نوین در علوم جنایی و یکی از رویکردهای جدید سیاست جنایی است، که با مشارکت دادن متهم در فرآیند رسیدگی، نقش اصلی را در فرآیند خنثی سازی، کشف جرم و پیشگیری از آن و بازگشت عدالت به جامعه ایفا می کند. مقاله حاضر ضمن تعریف عدالت توافقی، سیاست جنایی و نیز میانجی گری، مبانی عدالت توافقی را در دین اسلام بررسی کرده و سپس اهداف و اصول عدالت توافقی را مورد تحلیل و بررسی قرار خواهد داد و نیز به تاثیر عدالت توافقی در پیشگیری از وقوع جرم پرداخته خواهد شد و در نهایت نتیجه ای که به دست می آید این است که عدالت توافقی علی رغم این که مفهوم و رویکردی نسبتاً جدید در حقوق کیفری است، در قانون مجازات اسلام می و آیین دادرسی کیفری ایران رد پاهایی از خود به جا گذاشته و ظرفیت های قانونی برای تحقق و اجرا دارد. در واقع از طریق عدالت توافقی زمانی می توان به پیشگیری و مقابله با جرم و اصلاح واقعی مجرم امیدوار بود که این اقدامات همراه با مشارکت متهم در کشف جرم و موافقت او برای مشارکت در از میان برداشتن آثار و پیامدهای جرم صورت گیرد.

کلمات کلیدی:

عدالت توافقی، پیشگیری از جرم، میانجی گری، سیاست جنایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/852904>

